

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 212/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 3 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 221/03 a postupom Krajskej prokuratúry v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 KPt 284/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 3 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len

„okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 221/03 a postupom Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 KPt 284/03.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 22. februára 1999 krajskej prokuratúre trestné oznámenie smerujúce proti JUDr. F. G. a jeho synovi F. G. pre podozrenie zo spáchania trestných činov podvodu, poškodzovania veriteľa a úžery. Konanie v predmetnej veci bolo vedené Okresným úradom vyšetrovania Policajného zboru v Trnave pod sp. zn. OÚV-194/10-TT-99, ktoré bolo v období rokov 1999 až 2002 štyrikrát odložené podľa v tom čase platného znenia § 159 ods. 1 Trestného poriadku. Až uznesením Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Trnave sp. zn. OUJP-194/10-1999 z 20. marca 2003 bolo začaté trestné stíhanie vo veci poškodzovania veriteľa.

Následne sa sťažovateľ opakovanými podnetmi doručenými prokuratúram na všetkých úrovniach domáhal, aby v začatom trestnom konaní bol zaistený jeho nárok ako poškodeného, a súčasne poukazoval na prietahy v konaní spôsobené vyšetrovateľom, okresnou prokuratúrou, ako aj krajskou prokuratúrou, účelom ktorých podľa sťažovateľa bolo premlčanie trestného stíhania.

Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Úradu justičnej a kriminálnej polície ČVS: OUV-194/10-1999 Mč z 3. júna 2004 bolo vznesené obvinenie proti JUDr. F. G. a F. G. ml. pre trestný čin poškodzovania veriteľa formou spolupáchateľstva.

Sťažovateľ následne opätovne podával podnety na preskúmanie postupu vyšetrovateľov a prokurátorov okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry.

Uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 221/03 z 21. decembra 2007 bolo zastavené trestné stíhanie obvinených. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ ako poškodený v trestnom konaní sťažnosť, ktorú krajská prokuratúra uznesením sp. zn. 2 KPt 284/03 z 3. apríla 2008 zamietla ako nedôvodnú. Sťažovateľ podnetom doručeným

Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) namietal postup oboch stupňov prokuratúr vo veci zastavenia trestného stíhania. Uznesením generálnej prokuratúry č. k. XV/2 Pz 61/08-17 z 25. júna 2008 bolo vyslovené porušenie zákona v prospech obvinených a boli zrušené uznesenia oboch prokuratúr.

Uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 221/03 z 31. júla 2009 bolo trestné stíhanie obvinených opätovne zastavené a uznesením krajskej prokuratúry sp. zn. 2 KPt 284/03 bola sťažnosť sťažovateľa proti predmetnému uzneseniu zamietnutá ako nedôvodná. Generálna prokuratúra uznesením sp. zn. XV/2 Pz 119/09 z 15. decembra 2009 opätovne vyslovila, že uznesením krajskej prokuratúry bol porušený zákon v prospech obvinených, a zrušila uznesenia oboch prokuratúr.

Sťažovateľ podnetmi z 13. augusta 2009 a 21. januára 2010 podal sťažnosti na prietahy v konaní okresnej prokuratúry, ako aj na marenie úradnej povinnosti zabezpečiť nároky sťažovateľa ako poškodeného.

Krajská prokuratúra listom sp. zn. 2 KPt 284/03 zo 16. februára 2010 sťažovateľovi oznámila, že v postupe okresnej prokuratúry nezistila nečinnosť.

V konaní došlo 20. apríla 2010 k podaniu obžaloby Okresnému súdu Trnava.

Sťažovateľ sa v danej veci domáhal ochrany svojich práv aj podaním žiadosti Európskemu súdu pre ľudské práva, ktorý rozsudkom č. 57678/00 z 27. júna 2006 rozhodol, že došlo k porušeniu jeho práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru a priznal mu náhradu škody v sume 4 800 €.

Na základe uvedeného sťažovateľ v sťažnosti poukázal na skutočnosť, že „orgány činné v trestnom konaní marili svoju úradnú povinnosť zabezpečiť nároky poškodeného, ich nečinnosť bola tak predĺžovaná, že už nie je možné uplatniť odporovateľné právne úkony, ktoré sú premlčané po troch rokoch. Orgány štátu tým zmarili vymoženie škody od JUDr. G. a spol., ktorí už nemajú žiaden majetok vedený na ich meno. Teda aj keď sťažovateľ bude

úspešný na súde, škodu nebude mať uhradenú. Orgány moci štátu spôsobili sťažovateľovi škodu chybnými rozhodnutiami a chybným úradným postupom, a preto sťažovateľ žiada Ústavný súd Slovenskej republiky, aby konal podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.“.

Sťažovateľ v sťažnosti požiadal aj o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom z dôvodu jeho nepriaznivých majetkových a osobných pomerov.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví:

„II.A. Okresná prokuratúra a Krajská prokuratúra v Trnave porušovali základné práva D. B. garantované čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, ale aj čl. 3 a čl. 14 dohovoru, čo už konštatoval Európsky súd pre ľudské práva rozsudkom č. 57578/00 z dňa 27. 06. 2006. Prokurátori pokračovali v zbytočných preťahoch.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnej prokuratúre a Krajskej prokuratúre v Trnave zaplatiť škodu podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky vo výške 46.284 EUR... v lehote 15 dní odo dňa doručenia nálezu Ústavného súdu. V prípade omeškania musia zaplatiť úroky z omeškania vo výške 17,6 % z dlžnej sumy.

II.C. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje zaplatiť D. B. sumu primerané zadosťučinenie vo výške 100.000 EUR Okresnej prokuratúre v Trnave a rovnakú sumu zaplatiť D. B. prikazuje aj Krajskej prokuratúre v Trnave. V prípade omeškania sú povinní zaplatiť úroky z omeškania vo výške 17,6 % z dlžnej sumy do zaplatenia odo dňa povinnosti zaplatiť. Satisfakciu sú povinní zaplatiť do 15 dní od dňa doručenia Nálezu ústavného súdu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podstatou neperfektnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie v sťažnosti označených práv chybným postupom orgánov činných v trestnom konaní a ich chybnými rozhodnutiami, v dôsledku ktorých bolo podľa sťažovateľa zmarené jeho právo domáhať sa náhrady škody voči obvineným v občianskom súdnom konaní, a preto žiada ústavný súd, aby „*konal podľa čl. 46 ods. 3*“ ústavy, t. j. aby mu priznal náhradu škody, pretože túto si už nebude môcť vymôcť od obvinených, ktorí podľa jeho informácií nevlastnia žiaden majetok.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti podľa čl. 124 ústavy vykonáva svoju právomoc v rozsahu ustanovenom v čl. 125 až čl. 129 a čl. 136 ústavy a spôsobom ustanoveným v čl. 130 až čl. 133 a čl. 140 ústavy a podľa zákona o ústavnom súde.

K namietanému nesprávnemu postupu a rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní a nimi spôsobenej škody ústavný súd uvádza, že na konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu alebo orgánu verejnej

správy, alebo nesprávnym úradným postupom je podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov daná právomoc všeobecným súdom. Takýto prístup zodpovedá doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (napr. II. ÚS 71/04).

Právomoc ústavného súdu na konanie o porušení základného práva alebo slobody je daná iba vtedy, ak ochranu tomuto právu alebo slobode neposkytujú všeobecné súdy (napr. III. ÚS 32/03).

Na základe uvedeného podľa názoru ústavného súdu neexistuje ani príčinná súvislosť medzi sťažovateľom v petite sťažnosti označenými právami podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13, čl. 3 a čl. 14 dohovoru a postupom orgánov činných v trestnom konaní a ich rozhodovaní v danej veci, ktorá by umožňovala vysloviť záver o porušení týchto práv. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti taktiež nešpecifikoval, akým spôsobom malo dôjsť v predmetnom konaní k porušeniu uvedených práv.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

Z dôvodu odmietnutia sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2010